

शादसम् । ऋ । “स्वसारन्वाक्यवै” । वन् । “पीवानं मेधम्” । “वर्णानान्तर्णतिनितानानाम्” १० । आदिरुदात्तः, एतः हरिणः, शितिः, घृन्निः, हरिव् । “ह्रस्वान्तस्य ह्रस्वमन्त ताच्छीत्ये” ११ । ऋद्धं ह्रस्वान्तखादिभूतं ह्रस्वमन्तं स्यात् । मुनिः । “अक्षखादेवनस्य” १२ । आदिरुदात्तः, “तस्य नाक्षः” देवने तु “अक्षैर्मा दीव्य” । “अर्द्धं स्यासमद्योतने” १३ । अर्द्धो यामस्य, समेऽंशके तु अर्द्धं पिप्लव्याः । “पीतद्रुघानाम्” १४ । आदिरुदात्तः, पीतद्रुः, सरलः । “ग्रामादीनाञ्च” १५ । यामः, शोमः, यामः । “लुबन्तस्योपमेयनामधेयस्य” १६ । चञ्चो व चञ्चा, स्किगन्तस्येति पाठान्तरम् । स्किगिति लुपः प्राचां संज्ञा । “न वृक्षपर्वतविशेषव्याघ्रसिंहमहिषाणाम्” १७ । एषामुपमेयनाम्नाम्नादिरुदात्तो न । ताल इव तालः, मेरुरिव मेरुः, व्याघ्रः, सिंहः, महिषः । “राजविशेषस्य यमन्वा चेत्” १८ । यमन्वा वृद्धः, आङ्ग उदाहरणम् । अङ्गाः प्रत्युदाहरणम् । “स्त्रीविषयवर्णाक्षुपूर्वार्णाम्” २० । एषान्त्रयाणामाद्युदात्तः, स्त्रीविषयः, मल्लिका, वर्षः, श्येनी, हरिणी, अक्षुशब्दात् पूर्वोऽस्त्येषान्ते अक्षुपूर्वाः, तरलुः । “शकुनीनाञ्च लघुपूर्वम्” २१ । पूर्व लघु उदात्तं स्यात्, कुक्कुटः, तित्तिरिः । “नर्तुप्राण्याख्यायाम्” २२ । यथालक्षणं प्राप्तमुदात्तत्वञ्च, वषन्तः, ककलासः । “धान्यानाञ्च वृद्धज्ञानानाम्” २३ । आदिरुदात्तः, कान्तानाम्, श्यामाकाः, षान्तानाम्, राजसापाः । “जनपदशब्दानामपान्तानाम्” २४ । केकयः, “हयादीनामसंयुक्तलान्तानामन्तः पूर्वं वा” २५ । ह्यिति हलः संज्ञा । पललम्, शललम्, हयादीनां किम् एकलः असंयुक्तेति किं मल्लः । “इगन्तानाञ्च द्विषाम्” २६ । आदिरुदात्तः, कषिः एतानि २पादस्थानि । “मकरवर्द्धपारेवतवितस्तेज्ज्वाञ्ज्वाकलोमाकाडायुतडा काशीनामादिर्वा” २७, २८ । एषामादिर्द्वितीयो वा उदात्तः । मकरः वर्द्धः । “छन्दसि च” १० । अमकराद्यर्थ आरम्भः । लक्ष्यानुसारादादिर्द्वितीयम् वा उदात्तं ज्ञेयम् । “कदेमादीनाञ्च” ११ । आदिर्द्वितीयं वोदात्तः । “सुगन्धितेजनस्य ते वा” १२ । आदिर्द्वितीयं ते शब्दश्चेति पर्यायेण वोदात्ताः । “नपः फलान्तानाम्” १३ । आदिर्द्वितीयं वोदात्तम् । राजादनफलम् । “ईषान्तस्य हलादेरादिर्वा” १४ । हलीषा लाङ्गलीषा ।

उशीरदाशेरकपालपलाशशैवालश्यामाकशरीरशरावहृदय-
हिरण्यारण्यापत्यदेवराणाम्” १९ । “एषामादिरुदात्तः
स्यात् । “महिष्याषाढयोज्जायेष्टकाख्या चेत्” २० । आदि
रुदात्तः, “महिषी जाया” आषाढा उपदधाति । एतानि
३पादस्थानि । “निपाता आद्युदात्ताः” फि० ४, १२ ।
स्वाहा “उपसर्गाश्चाभिवर्जम्” फि० ४, १३ ।
तथा च पाणिनिशान्तनवाचार्यादिभिर्व्यादेरुदात्तत्वं
विहितं ते शब्दा लोके वेदे च आद्युदात्ता भवन्ति ।
आद्यून ति० आ+दिष-क्त जट् नत्वञ्च । औदरिके (पेटुक)
जिगीषावर्जिते । जिगीषायान्तु न नत्वम् । आद्यूतः ।
जिगीषया देवनकर्त्तरि । [मावधिशेषपर्यन्ते ।
आद्योपान्त पु० आद्यावधि उपान्तः अन्तपर्यन्तः । प्रथ-
आधमन न० आधीयते आ+धा-कमनन् । बन्धकदाने
आधौ । “योगधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहम् ।
यस्य वाप्युपधिं पश्येत्तत् सर्वं विनिवर्त्तयेत्” स्मृतिः
“एकोऽपि स्यावरे कुर्याद्दानाधमनविक्रयम्” स्मृतिः
एकोऽह्यनीशः सर्वत्र दानाधमनविक्रये” कात्या० स्मृतिः
आधिशब्देऽस्य विवृतिः ।
आधमर्ष्य न० अधमर्षस्य भावः कर्म वा ध्यञ् । ऋणग्रहणे
अवश्यदेयद्रव्यस्त्वामित्वे “आवश्यक्ताधमर्ष्ययोर्णिनिः” पा० ।
आधर्मिक ति० अधर्मं चरति ठञ् । अधर्मशीले देवशात्
अधर्मानुष्ठाने तु नास्य साधुत्वम् । अधार्मिक इत्यत्र
तु न धार्मिक इति विग्रह इति भेदः ।
आधर्ष पु० आ+धृष-भावे घञ् । श्तिरस्कारे २बलात्पीडने च
आधर्षणं न० आ+धृष-भावे ल्युट् । श्तिरस्कारे २बलात्पीडने ।
आधर्षित ति० आ+धृष-क्त अवैयात्ये इट् गुणश्च । श्तिरस्कारे
निते श्तिरस्कारे २बलात्कारेणाभिभूते च “स्मृत्याचारव्य-
पेतेन मार्गेणाधर्षितः परैः । आवेदयति चेद्दाने व्यवहा-
रपदं हि तत्” या० स्मृतिः धार्ष्ट्ये तु आष्टट इत्येव ।
आधर्ष्य ति० आ+धृष-णिच्-यत् । श्तिरस्कारे २बलात्
पीडनीये ३दुर्वले च भावे यत् । ४ दुर्वलत्वे न० । “आध-
र्ष्यं पूर्वपक्षस्य यस्मिन्नर्थवशाङ्गवेत् । विवादे साक्षिण-
स्तत्र प्रष्टव्याः प्रतिवादिनः” नार० । “आधर्ष्यं
दुर्वलत्वम्” व्य० त० रघु० ।
आधान न० आ+धा-भावे ल्युट् । संस्कारपूर्वकं वज्रादेः
स्यापने श्तिरस्कारे २गर्भाधाने च । “आधाने शोम-
पाने च वपनं सप्रसु स्मृतम्” प्रा० त० पु० “भाष्यैः पूर्व-
मारिण्यै दत्त्वाग्नीनन्त्यकर्मणि । पुनर्दार्क्रियां कुर्यात्